

Lars Terenius

Född 1940. Påbörjade studier 1959 i kemi, mikrobiologi och medicin vid Uppsala universitet. Disputerade 1969 i medicinsk farmakologi. Studerade östrogen-receptorer i djur och i bröstcancer. Etablerade en råttmodell för bröstcancer och visade att incidens och tillväxt begränsades av anti-östrogener. Inledde 1970-talet med arbeten kring opiatreceptorer och endorfiner och sedan forskning om sjukdomar i centrala nervsystemet, alkohol- och drogmissbruk, och Alzheimers sjukdom. Professor i farmakologi vid Farmaceutiska fakulteten, Uppsala universitet 1977-88. Professor i experimentell alkohol- och narkotikaforskning vid KI 1988. Fogarty Scholar-in-Residence, National Institutes of Health 1988-89. Adjungerad professor vid The Scripps Research Institute, La Jolla, CA från 2004.

Tog initiativ till bildandet av Centrum för Molekylär Medicin, KS 1995 och var dess VD 1995-2008. Medlem av Nobelförsamlingen 1990-2007, av Kungl. Vetenskapsakademien från 1987, Kungl. Vetenskapssamhället i Uppsala 1985, Academia Europaea (Cambridge) 1989 och American Academy of Arts and Sciences 1999.

